

BIULETYN URZĘDOWY GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ

WARSZAWA, dn. 31 maja 1959 r.

Nr 5

Poz. 23—27

TREŚĆ

Poz. 23	Uchwała Nr. 2 Prezydium Głównego Komitetu Kultury Fizycznej z dnia 23 stycznia 1959 r. w sprawie ustanowień „Powszechnej Karty Pływackiej“	1	korzystaniu z ośrodków wypoczynkowo-przywodnych	3	
Poz. 24	Regulamin Powszechnej Karty Pływackiej	2	Poz. 26	Instrukcja w sprawie przepisów bezpieczeństwa w ośrodkach wypoczynkowo-przywodnych	3
Poz. 25	Zarządzenie Nr. 77 Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 25 czerwca 1956 r. w sprawie zapewnienia bezpieczeństwa przy		Poz. 27	Regulamin Funduszu Upowszechnienia Pływania	6

23.

UCHWAŁA Nr 2 PREZYDIUM GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ

z dnia 23 stycznia 1959 r.

w sprawie ustanowień „Powszechnej Karty Pływackiej“.

W celu szerszego upowszechnienia umiejętności pływania wśród społeczeństwa, a w szczególności wśród młodzieży, ujednoczenia kart pływackich, warunków ich uzyskania i trybu wydawania, jak również podniesienia warunków bezpieczeństwa osób kąpiących się — uchwała się co następuje:

§ 1.

- 1) Ustanawia się „Powszechną Kartę Pływacką“.
- 2) „Powszechna Karta Pływacka“ stanowi dowód umiejętności pływania.

§ 2.

Do wydawania powszechnych kart pływackich upoważnia się Polski Związek Pływacki.

§ 3.

- 1) Powszechną Kartę Pływacką może uzyskać każda osoba, po ukończeniu 14 roku życia i zdaniu wymaganego egzaminu.
- 2) Ważność Powszechnej Karty Pływackiej, ustala się na okres 3 lat.
- 3) Wzór oraz szczegółowe zasady zdobywania Powszechnej Karty Pływackiej, jak również prawa i obowiązki jej posiadacza — określa Regulamin Powszechnej

Karty Pływackiej, wydany przez Polski Związek Pływacki po uzgodnieniu z Głównym Komitetem Kultury Fizycznej i Ministerstwem Spraw Wewnętrznych.

- 4) Postanowienia Regulaminu Powszechnej Karty Pływackiej nie mogą być sprzeczne z obowiązującymi przepisami w zakresie warunków bezpieczeństwa osób kąpiących się.

§ 4.

- 1) Powszechne karty pływackie wydawane są za opłatą w wysokości określonej w Regulaminie Powszechnej Karty Pływackiej.
- 2) Z wpływów uzyskanych z tytułu wydawania powszechnych kart pływackich tworzy się „Fundusz Upowszechnienia Pływania“.
- 3) Fundusz Upowszechnienia Pływania administrowany jest przez Polski Związek Pływacki zgodnie z Regulaminem Funduszu Upowszechnienia Pływania, zatwierdzonym przez Główny Komitet Kultury Fizycznej.

§ 5.

Karty pływackie wydane przez terenowe komitety kultury fizycznej w 1958 r. podlegają wymianie na powszechne karty pływackie w terminie do dnia 15 lipca 1959 r. za zwrotem kosztów manipulacyjnych w wysokości 1 zł.

§ 6.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podpisania.

Przewodniczący
Głównego Komitetu Kultury Fizycznej
Włodzimierz Reczek

24.

**REGULAMIN
POWSZECHNEJ KARTY PŁYWACKIEJ**

z dnia 5 maja 1959 r.

wydany przez Polski Związek Pływacki w wykonaniu
Uchwały Prezydium GKKF nr 2 z dnia 23.I.1959 r.
w uzgodnieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Punkt 1.

Polski Związek Pływacki ustanawia niniejszym Regulaminem jednolity wzór Powszechnej Karty Pływackiej, obowiązującej na całym obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Punkt 2.

Ważność Powszechnej Karty Pływackiej ustala się na okres 3 (trzech) lat, od daty jej wystąpienia.

Punkt 3.

Powszechną Kartę Pływacką może otrzymać każda osoba po ukończeniu 14 roku życia, która podda się następującym próbom i wykaże ich dostateczne opóźnienie:

- a) przepływanie w wodzie stojącej 200 mtr. w dowolny sposób i w dowolnym czasie, w tym przynajmniej 50 mtr. na plecach lub przepływanie 400 mtr. w wodzie bieżącej w dowolnym czasie i w dowolny sposób, w tym przynajmniej 100 mtr. na plecach,
- b) wykona skok do wody z wysokości co najmniej 1 m.
- c) przepływanie pod lustrem wody przynajmniej 15 mtr. w wodzie bieżącej lub 5 mtr. w wodzie stojącej,
- d) zna uprawnienia i obowiązki posiadacza Powszechnej Karty Pływackiej.

U w a g a:

Przed poddaniem się próbom należy przedstawić egzaminatorom świadectwo lekarskie, stwierdzające stan zdrowia i możliwość pływania.

Punkt 4.

Powszechna Karta Pływacka upoważnia jej posiadacza do:

- a) pływania w wodach otwartych niestrzeżonych w granicach 50 mtr. od brzegu na własną odpowiedzialność, z wyjątkiem miejsc zakazanych do kąpieli i niebezpiecznych jak: tamy, nurty większych rzek, glinianki, miejsca pod mostami, w pobliżu statków, pociągów wodnych, śluz, portów, przystani żeglugowych, stoczni, na odcinkach wód objętych pracami regulacyjnymi, w kanałach żeglugowych itp. — o ile nie stają na przeszkodzie inne specjalne przepisy obowiązujące na danym terenie. Miejsca zakazane i niebezpieczne, zgodnie z obowiązującymi przepisami są oznaczone na całym obszarze PRL,
- b) pływania na jednostkach pływających (turystycznych i sportowych) na wszelkich wodach śródlądowych i dozwolonym obszarze morskim, o ile nie stoją na przeszkodzie inne przepisy, obowiązujące

na danym terenie, i jeśli prawo pływania na tych jednostkach nie jest uwarunkowane posiadaniem innych dokumentów,

- c) zabrania na własną odpowiedzialność na jednostkę pływającą jednego pasażera pod warunkiem, że na jednostce tej znajduje się koło ratunkowe, pas korkowy lub inny sprzęt ratowniczy zdolny do użytku.

Punkt 5.

Posiadacz Powszechnej Karty Pływackiej obowiązany jest do:

- a) przestrzegania niniejszego regulaminu oraz wszelkich zarządzeń i przepisów porządkowych, obowiązujących na danym terenie wodnym,
- b) podporządkowania się zaleceniom organów Milicji Obywatelskiej, Wojsk Ochrony Pogranicza oraz Liniowej Służby Wodnej,
- c) okazywania Powszechnej Karty Pływackiej osobom wymienionym w pkt. 6 niniejszego Regulaminu,
- d) niesienia pomocy w wypadkach tonięcia innych osób lub sprzętu pływackiego, co jest moralnym obowiązkiem posiadacza Powszechnej Karty Pływackiej.

Punkt 6.

Do kontrolowania Powszechnych Kart Pływackich upoważnia się:

- a) Organa Milicji Obywatelskiej,
- b) Liniową Służbę Wodną,
- c) Członków Zarządów: Polskiego Związku Pływackiego, Okręgowych Związków Pływackich oraz osoby przez nich upoważnione,
- d) Osoby odpowiadające za bezpieczeństwo na plażach i kąpieliskach otwartych zorganizowanych,
- e) Osoby wypożyczające jednostki pływające.

Punkt 7.

Nieprzestrzeganie niniejszego Regulaminu, odstępowanie osobom drugim Powszechnej Karty Pływackiej, pływanie w wodzie lub na jednostkach pływających w stanie nietrzeźwym, przeterminowanie ważności Powszechnej Karty Pływackiej — powoduje jej odebranie niezależnie od sankcji administracyjno-karnych, przez osoby wymienione w pkt. 6 niniejszego Regulaminu.

Odebrane Powszechne Karty Pływackie należy przysłać do okręgowego związku pływackiego które je wydał.

Punkt 8.

Powszechne Karty Pływackie wydają Okręgowe Związki Pływackie oraz Okręgi Polskiego Związku Pływackiego lub Pełnomocnicy przez nich upoważnieni, na podstawie złożonego egzaminu wymaganego w pkt. 3 niniejszego Regulaminu — w miejscach wyznaczonych przez wyżej wymienione jednostki terenowe Polskiego Związku Pływackiego i uzgodnionych z właściwymi komitetami kultury fizycznej.

Spis wyznaczonych miejsc oraz nazwiska osób przeprowadzających próby należy podawać do ogólnej wiadomości.

Punkt 9.

Opłata za wystawienie Powszechnej Karty Pływackiej wynosi 15 zł. (piętnaście zł.), którą to sumę należy wpłacić przy jej otrzymaniu.

Dla młodzieży do lat 18-tu wydawane są karty w kolorze zielonym w cenie 10 zł.

Punkt 10.

a) W wypadku zniszczenia Powszechnej Karty Pływackiej może być wydany duplikat, lecz tylko przez tego pełnomocnika PZP, u którego karta jest zewidencjonowana — ze zwrotem zniszczonej karty i opłaty kosztów manipulacyjnych w wysokości 5 zł,

b) W wypadku zgubienia lub odebrania Powszechnej Karty Pływackiej za przewinienia, o których mowa w punkcie 7, duplikat nie będzie wydany.

Punkt 11.

Zmiany niniejszego Regulaminu mogą być dokonane w porozumieniu z Głównym Komitetem Kultury Fizycznej i Ministerstwem Spraw Wewnętrznych.

25.

**ZARZĄDZENIE Nr 77
MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ**

z dnia 25 czerwca 1956 r.

w sprawie zapewnienia bezpieczeństwa przy korzystaniu z ośrodków wypoczynkowo-przywodnych.

zmiana: Zarządzenie Nr 20 Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 12 lutego 1959 r.).

W wykonaniu § 2 Zarządzenia Nr 112 Prezesa Rady Ministrów z dnia 4 maja 1956 r. w sprawie wprowadzenia koniecznych urządzeń w kąpieliskach zorganizowanych i zapewniania w nich bezpieczeństwa (Mon. Polski Nr A-37, poz. 439) zarządzam, co następuje:

1. Organy dla spraw gospodarki komunalnej i mieszkaniowej prezydów rad narodowych wydadzą na podstawie wytycznych zawartych w instrukcji stanowiącej załącznik do zarządzenia przepisy porządkowe:

- normujące ściśle warunki korzystania z ośrodków wypoczynkowo-przywodnych,
 - zakazujące kąpiele w miejscach niebezpiecznych, w szczególności w pobliżu tam, w nurtach większych rzek, gliniankach, w miejscach pod mostami, w pobliżu statków, pociągów wodnych, śluz, portów, przystani żeglugowych, stoczni, na odcinkach wód objętych pracami regulacyjnymi, w kanałach żeglugowych itp. — przez umieszczenie odpowiednich tablic (znaków) ostrzegawczych — z zagrożeniem stosowania kar za naruszenie tych zakazów.
2. Zarządzenie obowiązuje z dniem podpisania.

Podsekretarz Stanu

w Ministerstwie Gospodarki Komunalnej
Mgr St. Sroka

W porozumieniu:

Minister Spraw Wewnętrznych
Wł. Wicha

Załącznik do Zarządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 3.VI.1956 r.

26.

INSTRUKCJA

w sprawie przepisów bezpieczeństwa w ośrodkach wypoczynkowo-przywodnych.

1. Kąpielisko zorganizowane (ośrodek wypoczynkowo-przywodny) zwane w dalszym ciągu „ośrodkiem“ jest to zespół urządzeń wodno-terenowych i budowlanych, którego celem jest zapewnienie mieszkańcom miast i osiedli wypoczynku w sąsiedztwie wody i w wodzie.

Do ośrodków wypoczynkowo-przywodnych zalicza się ośrodki naturalne przy wodach bieżących i stałych, ośrodki nadmorskie oraz ośrodki sztuczne, wyposażone w baseny betonowe zaopatrywane w wodę przepływową i urządzenia oczyszczające.

2. Bezpieczeństwo osób korzystających z ośrodków wypoczynkowych przywodnych powinno być zapewnione przez:

- właściwą lokalizację ośrodka, a w szczególności naturalnego (dogodne ukształtowanie brzegów wód, dna basenu, brak zimnych źródeł, siła prądu itp.),
- trwałe oznaczenie granic ośrodka, a w szczególności strzeżonego odcinka plaży, brzegów wód i lustra z oznaczeniem strefy dla niepływających i pływających i ew. strefy dla korzystania ze sprzętu pływającego (łodzi, kajaków itp.),
- zabezpieczenia stałej kontroli i obserwacji przez wyszkolonych ratowników od strony lądu z mola, pomostu wieżyczek obserwacyjnych itp. i od strony lustra wody, z łodzi ratowniczych wiosłowych i motorowych,
- zabezpieczenie stałej lotnej kontroli sprzętu pływającego, przy czym kontrolujący używać powinien sprzętu motorowego,
- przestrzeżenie, by sprzęt pływający wynajmowany był wyłącznie osobom posiadającym ważną kartę pływacką, wydaną przez Polski Związek Pływacki,
- regulowanie frekwencji osób kąpiących się w stosunku do powierzchni eksploatacyjnej ośrodka, wynikającej z obliczenia lustra wody: 3 m² dla pływającego, 1,5 m² dla niepływających, przy przyjęciu 33% powierzchni obszaru wodnego dla niepływających i 66% powierzchni dla pływających.

3. Oznaczenie granic ośrodka łącznie z urządzeniami budowlanymi, plażami trawiastymi i piaszczystymi oraz łącznie z odcinkami strzeżonego brzegu następuje od strony lądu przez ogrodzenie siatką, płotem lub przy użyciu innych materiałów w ten sposób, by ogrodzenie sięgało w linii prostopadłej do brzegu w kierunku lustra wody do głębokości 1,50 m a od strony wody bojami (koloru czerwonego) z chorągiewkami. Strefę przeznaczoną dla niepływających o głębokości do 1,50 m oznacza się linią boi w kolorze odmiennym (np. żółtym) niż boje graniczne.

Strefa dla pływających sięga do boi granicznych (czerwonych). Przekroczenie tej granicy jest zakazane, podlega karze. Granicę tej strefy ustala corocznie dla każdego ośrodka komisja określona w pkt. 11, biorąc pod uwagę miejscowe warunki, jak: siłę nurtu, przepływ wody z zimnych źródeł itp. Strefa ta w kierunku

prostopadłym do linii brzegu powinna wynosić taką długość (licząc od strefy dla niepływających) jaką średni pływak może przepłynąć w obie strony w normalnych warunkach atmosferycznych.

W ośrodkach, w których istnieją ku temu warunki, można wydzielić teren dla dzieci przez ogrodzenie powierzchni lustra wody o głębokości do 40 cm. Frekwencje należy regulować w ten sposób, by na jedno dziecko przypadało co najmniej 1 m² powierzchni lustra wody.

W przypadkach gdy nie ma możliwości wydzielenia terenu wodnego dla dzieci oraz w przypadkach, w których dzieci nie korzystają z terenu — mogą one korzystać z kąpeli wyłącznie pod opieką i odpowiedzialnością dorosłych. Dzieci do lat 14 mają prawo wstępu na teren ośrodka i korzystania z kąpeli wyłącznie w towarzystwie i pod opieką dorosłych.

3a. W strefie dla pływających oraz w kąpieliskach nie zorganizowanych (wody otwarte, niestrzeżone) poza miejscami uznanymi za niebezpieczne, kąpiel jest dozwolona wyłącznie dla posiadaczy ważnych kart pływackich wydanych przez Polski Związek Pływacki. Właściwe organa prezydów rad narodowych mogą określić kąpieliska niezorganizowane, w których nie obowiązuje kąpiących się posiadanie karty pływackiej. Dotyczy to kąpielisk w których nie istnieje niebezpieczeństwo utonięcia bez umiejętności pływania.

4. Głębokość wody w granicach oznaczonego obszaru wodnego powinna być codziennie kontrolowana i ustalona drogą sądownia dna w strefie przeznaczonej dla niepływających. W związku ze zmianami dna kąpieliska (w morzu, jeziorze, rzece) następuje ewentualne przesunięcie granic strefy dla niepływających, czasowe wyłączenie pewnych obszarów od używania itp.

Dno oznaczonego obszaru powinno być zwarte (betonowe lub ziarniste-piaszczyste) oczyszczone z wodorostów, sitowia i innych przeszkód dennych (kamieni, pali itp.). Niedopuszczalne jest, by dno było grząskie

5. W ośrodkach, które wynajmują sprzęt pływający (łódzie, wiosłowe i motorowe, kajaki itp.) należy określić granice, do których można się oddalać (np. do słuzy, do grobli, do mostu itp.), zależnie od miejscowych warunków. O granicach tych decyduje komisja powołana do oceny gotowości ośrodka do eksploatacji.

Wszelkiego typu sprzęt pływający, wynajmowany przez ośrodek, powinny posiadać wydaną przez właściwą terytorialnie władzę administracji wodnej — kartę rejestracyjną, stwierdzającą stan odpowiadający wymogom bezpieczeństwa żeglugi i dopuszczalne obciążenia (ilość osób).

Sprzęt pływający może być oddawany w najem wyłącznie osobom, które ukończyły 14 lat i posiadają ważne karty pływackie wydane przez Polski Związek Pływacki.

Naruszenie tego postanowienia przez wynajmującego lub najemcę podlega karze.

Zabieranie do łodzi, czy kajaków osób nie posiadających kart pływackich może nastąpić jedynie w takim wypadku, kiedy na każdą osobę nie umiejącą przypada przynajmniej jedna osoba posiadająca kartę pływacką i pod warunkiem, że sprzęt pływający jest zaopatrzony w koła lub pasy ratunkowe, odpowiadające ilości osób, nieumiejących pływać. Nie wolno przeciążać sprzętu pływającego.

Naruszenie zakazu zabierania osób nieposiadających karty pływackiej oraz przeciążenie jednostki pływackiej podlega karze. Zakazana jest pod karą, kąpiel z jednostki pływającej.

Kierownictwo ośrodka powinno wstrzymać wynajem łodzi w czasie wysokiego stanu wody, dużej fali, silnego wiatru itp.

Wynajmujący sprzęt pływający prowadzi ewidencję osób biorących sprzęt oraz osób im towarzyszących. Sprzęt pływający jest kontrolowany stale przez wyznaczonego pracownika ośrodka na łodzi motorowej. Korzystający ze sprzętu pływającego obowiązani są na sygnał alarmowy powrócić do brzegu. Naruszenie tego postanowienia podlega karze.

W okresie, w którym czynny jest ośrodek (sezon letni), kąpiel jest dozwolona, jeżeli nie stoją temu na przeszkodzie warunki atmosferyczne (sztorm na morzu itp.). Przy złych warunkach atmosferycznych kąpiel może być całkowicie lub częściowo zakazana. Dopuszczalność kąpeli oraz zakaz kąpeli sygnalizuje się za pomocą kuli wzgl. flagi na maszcie. Kolor biały (kuli wzgl. flagi) oznacza dopuszczalność kąpeli bez ograniczeń, kolor czerwony — dopuszczalność kąpeli pod warunkiem wzmożonej ostrożności — kolor czarny — zakaz kąpeli.

Przekroczenie tego zakazu podlega karze.

Nagłą zmianę warunków kąpeli sygnalizuje się niezależnie od wymienionych znaków barwami — sygnalizacją słuchową ostrzeżeniem radiowym w ośrodkach radiofonizowanych, dzwonem lub syreną itp. w innych ośrodkach.

Regulamin ośrodka określa słuchowy sposób sygnalizacji np. 3 razy po trzy uderzenia dzwonu oznacza nadejście burzy, 4 uderzenia — nieszczęśliwy wypadek, dwa krótkie trzy długie — przekroczenie strefy itp. Niezastosowanie się do sygnałów zakazujących kąpeli podlega karze.

7. Dla zapewnienia w nagłych wypadkach natychmiastowej pomocy korzystającym z urządzeń ośrodka, ośrodek powinien posiadać odpowiednią kadre kwalifikowanych ratowników, sprzęt ratowniczy, pomocniczy oraz punkt sanitarny. Ponadto ośrodek powinien być w zasadzie radiofonizowany i posiadać wieże obserwacyjne lub podwyższenie pomostów dla ratowników.

1. Ratownicy powinni mieć ukończone z dodatnim wynikiem kursy pływackie oraz kursy z zakresu ratownictwa i udzielania pierwszej pomocy w nagłych wypadkach. Przydatność ratownika pod względem zdrowotnym ustala lekarz wydziału zdrowia prezydium powiatowej (miejskiej — miast stanowiących powiaty), rady narodowej. Kwalifikacje ratowników i stan ich zdrowia powinny być corocznie sprawdzane. Przyjęcie ratownika do pracy nie może nastąpić bez posiadania i przedstawienia właściwych zaświadczeń ważnych na dany rok.

Przekroczenie tego postanowienia podlega karze. Liczba ratowników jest uzależniona od warunków lokalnych i jest ustalona corocznie przez komisję powołaną do oceny gotowości ośrodka do eksploatacji. Przyjmuje się orientacyjnie jednego ratownika na 100 m. linii brzegu obszaru wodnego, obserwującego lustro wody z wieżyczek, pomostów, mola oraz jednego ratownika na 100 m. linii wodnej z łodzi wiosłowej lub

motorowej. Imienny wykaz ratowników ustala kierownictwo w porozumieniu z właściwą jednostką M.O. na 4 tygodnie przed zamierzonym otwarciem ośrodka.

Ratownicy powinni dla odróżnienia od innych osób, używać stroju kąpielowego w kolorze białym (spodenki, koszulka i czepek) z literą R w otoku w kolorze czerwonym, umieszczonym na piersiach (po środku), na czepku — nad czołem, na spodenkach po lewej stronie pasa biodrowego.

Ochronny płaszcz kąpielowy jednobarwny z emblematem ratownika oraz pelerynę dla ochrony od deszczu.

W ośrodkach, w których wydzielono teren kąpielowy dla dzieci, stałą opiekę nad nimi sprawuje osoba o odpowiednich kwalifikacjach (np. przedszkolanki).

Naruszenie tego postanowienia podlega karze.

2. Niezbędny sprzęt ratowniczy i pomocniczy ośrodka stanowi:

- lekkie łodzie ratunkowe wiosłowe i motorowe,
- zalegalizowane (na dany rok) koła i pasy ratunkowe, rzutki itp.
- bosaki,
- nosze polowe,
- nurkowy aparat sportowy,
- słuchowy sygnał alarmowy (dzwon, syrena itp.),
- telefon.

Ilość sprzętu ustali komisja powołana do oceny gotowości ośrodka do eksploatacji.

3. Punkt sanitarny powinien być w pełni wyposażony w urządzenia ambulatoryjne, określone przez Wydział Zdrowia prezydium powiatowej (miejskiej — miast stanowiących powiaty) rady narodowej. Obsługa punktu sanitarnego powinna posiadać przepisane kwalifikacje.

Nienależyte wyposażenie punktu sanitarnego oraz zatrudnienie obsługi bez sprawdzenia kwalifikacji podlega karze.

Niezależnie od wyposażenia punktu sanitarnego każdy ratownik powinien posiadać apteczkę polową.

8. Ośrodek powinien posiadać szatnię, pomieszczenia dla ratowników i innej obsługi w ośrodkach, pomieszczenie gospodarcze na sprzęt ratowniczy, pomieszczenie na punkt sanitarny, ustępy, kosze do śmieci itp.

9. Kierownik ośrodka zobowiązany jest do prowadzenia na terenie ośrodka propagandy bezpieczeństwa poprzez radiowęzeł wzgl. przez umieszczenie na tablicach ogłoszeń, aktualnych ostrzeżeń dot. temperatury wody, zmian głębokości w dnie obszaru wodnego, nasilenie fal w związku ze zmianami atmosferycznymi itp. Poza tym kierownik ośrodka prowadzi akcję informacyjną z organizatorami kolonii i kierownikami FWP, mającą na celu zapoznanie korzystających z ośrodków z przepisami bezpieczeństwa. Pomocą w ostrzeganiu społeczeństwa o konieczności zachowania przepisów bezpieczeństwa w ośrodkach wypoczynkowo-przywodnych jest ogłoszenie aktualnych informacji lokalnych w radio i prasie. Kierownik ośrodka jest upoważniony do wynajmu punktów zbiorowego żywienia jednostkom państwowym i spółdzielczym na podstawie umowy, określającej warunki eksploatacji. Sprzedaż napojów wysokowych wyklucza się. Z racji odpowiedzialności za bezpieczeństwo na terenie ośrodka — kierownik ośrodka jest uprawniony do kontroli sprzedaży napojów i w razie stwierdzenia wykroczeń w tym zakresie (sprzedaż napojów wysokowych) do natychmiastowego zamknięcia punktu zbiorowego żywienia bez

obowiązku odszkodowania najemcy, co należy w umowie najmu lub dzierżawy wyraźnie przewidzieć.

10. Ośrodek powinien corocznie przed przystąpieniem do eksploatacji sezonowej uzyskać zatwierdzenie przez prezydium właściwej powiatowej (miejskiej — stanowiących powiaty) rady narodowej regulaminu korzystania z urządzeń ośrodka. W ośrodkach nadmorskich regulamin powinien być przed zatwierdzeniem uzgodniony z właściwym terytorialnie Urzędem Morskim.

W regulaminie należy:

- 1) określić czasokres korzystania z ośrodka w ciągu dnia, zabronić pod karą przebywania na terenie ośrodka poza tym okresem (w porze nocnej),
- 2) zakazać pod karą wstępu i przebywania na terenie ośrodka osobom w stanie nietrzeźwym,
- 3) objaśnić sposób oznaczenia granic ośrodka od strony ładu i lustra wody oraz sposób oznaczenia strefy dla niepływających i pływających, a w ośrodkach wynajmujących sprzęt pływający — granice pływania nim,
- 4) objaśnić sygnalizację wzrokową i słuchową,
- 5) podać kolor i oznaczenie stroju ratownika,
- 6) określić sposób korzystania z poszczególnych urządzeń na ładzie i w wodzie i zakazać korzystania z nich w sposób odmienny,
- 7) zakazać pod karą przekraczania granic ośrodka wzgl. strefy przeznaczonej dla pływających, przez niepływających lub wypływanie na sprzecznie pływającym poza określone granice,
- 8) zobowiązać osoby dorosłe, które wprowadziły dzieci do lat 14 do opieki nad nimi,
- 9) zobowiązać osoby korzystające z ośrodka pod karą, do podporządkowania się ostrzeżeniom ratowników,
- 10) zapewnić pod karą, ochronę urządzeń budowli hydraulicznych, ochronę wydm, roślinności, umacniające wydm, brzegów wód, dna i obrzeży basenów,
- 11) zapewnić przestrzeganie higieny i czystości na terenie ośrodka,
- 12) zastrzec odpowiedzialność materialną osób korzystających z ośrodka za zniszczenie lub uszkodzenie urządzeń ośrodka,
- 13) wskazać, że nieprzestrzeganie postanowień dotyczących bezpieczeństwa i porządku podlega karze grzywny nakładanej i ściąganej w drodze mandatu karnego na podstawie zarządzenia Nr 87 Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 1952 r. w sprawie ustalania wykroczeń za które organa Milicji Obywatelskiej upoważnione są do nakładania i ściągania grzywien w drodze mandatu karnego (Mon. Pol. A-45, poz. 635).

11. Prezydium powiatowej (miejskiej, miast stanowiących powiaty) rady narodowej powołuje corocznie komisje oceny ośrodków do gotowości eksploatacyjnej. W skład komisji wchodzi przedstawiciele: prezydium właściwej rady narodowej, zarządu dróg wodnych, wzgl. urzędu morskiego, właściwej terenowo komendy M.O., Wydziału Zdrowia oraz właściwej instancji związków zawodowych.

Komisja po stwierdzeniu, że wymogi niniejszej instrukcji zostały spełnione, zezwala na otwarcie ośrodka w określonym przez siebie terminie. Protokół komisji powinien być stale dostępny dla organów kontrolujących i znajdować się u kierownika ośrodka.

12. Kierownik ośrodka wypoczynkowo-przywodnego jest odpowiedzialny służbowo i sądowo w szczególności za ewent. nieszczęśliwe wypadki, które nastąpiły z tego powodu, że:

- 1) Nie oznaczył granic ośrodka i poszczególnych stref zgodnie z przepisami instrukcji.
- 2) nie zabezpieczył wyposażenia ośrodka w sprzęt ratunkowy w stanie gotowości — eksploatacyjnej,
- 3) nie zabezpieczył kadry ratowników przywodnych do pełnienia obowiązków,
- 4) nie zabezpieczył dyscypliny pracy kadry ratowników,
- 5) nie zabezpieczył aparatury sygnalizacyjnej ostrzegawczej, wzrokowej i słuchowej,
- 6) nie zabezpieczył odpowiedniego nadzoru przy wynajmowaniu sprzętu pływającego i kontroli osób z niego korzystających,
- 7) nie zabezpieczył warunków korzystania z ośrodka w regulaminie,
- 8) uruchomił ośrodek przed komisyjnym stwierdzeniem gotowości eksploatacyjnej.

Nadzór nad przestrzeganiem przepisów niniejszej instrukcji pełnią organa właściwych terenowo prezydów rad narodowych, które mają obowiązek w razie stwierdzenia wykroczeń, wynikających z nieprzestrzegania wyżej podanych przepisów przez obsługę ośrodka, jak i korzystających z ośrodka do sporządzania doraźnych doniesień do kolegiów orzekających prezydów rad narodowych lub organów prokuratorskich, jak i wyciąganie jak najdalej idących konsekwencji służbowych.

Organa M.O. zobowiązane są nadzorować przestrzeganie przepisów o bezpieczeństwie w ośrodkach wypoczynkowych przywodnych, a w przypadkach stwierdzenia wykroczeń przeciwko tym przepisom uprawnione są do nakładania i ściągania grzywien w drodze mandatów karnych. Nakładanie grzywien może mieć zastosowanie zarówno do osób korzystających z ośrodka, jak i obsługi ośrodka.

W razie zwrócenia się (względnie potrzeby), kierownictwa lub obsługi ośrodka, organa M.O. obowiązane są udzielić pomocy, w celu zapewnienia bezpieczeństwa i porządku.

27.

REGULAMIN

FUNDUSZU UPOWSZECHNIENIA PŁYWANIA

wydany przez Polski Związek Pływacki i zatwierdzony przez Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej.

Punkt 1.

Fundusz Upowszechniania Pływania, zwany w dalszym ciągu Funduszem, składa się z sum wpływających z opłat za wydane Powszechne Karty Pływackie

i stanowi dochody własne Polskiego Związku Pływackiego.

Punkt 2.

Powszechne Karty Pływackie są rozpowszechniane w cenie 15 zł, a dla młodzieży szkolnej do lat 18-tu — 10 zł.

Punkt 3.

Ustala się następujący podział sum uzyskanych z tytułu wydania Powszechnych Kart Pływackich:

- a) dla dorosłych: 5 zł odprowadza się do Polskiego Związku Pływackiego, 7 zł pozostaje w Okręgowym Związku Pływackim, 3 zł przeznaczają się na na wynagrodzenie dla przeprowadzającego egzamin;
- b) dla młodzieży: 3 zł odprowadza się do Polskiego Związku Pływackiego, 5 zł pozostaje w Okręgowym Związku Pływackim, 2 zł przeznaczają się na wynagrodzenie dla przeprowadzającego egzamin.

Punkt 4.

Sumy odprowadzone do Polskiego Związku Pływackiego tworzą Fundusz administrowany przez Zarząd Główny Polskiego Związku Pływackiego. Pozostałe sumy tworzą Fundusz administrowany przez Zarządy Okręgowych Związków Pływackich. Zarząd Główny Polskiego Związku Pływackiego wyda w uzgodnieniu z Departamentem Finansowo-Gospodarczym GKRF szczegółowe przepisy dotyczące administrowania Funduszem.

Fundusz może być wydatkowany na upowszechnianie pływania według następującego rozbitcia procentowego:

- 60% — kursy nauki pływania,
- 20% — kursy szkoleniowe (ratowników, instruktorów itp.),
- 20% — inne wydatki, (wydawnictwa, propaganda i koszty manipulacyjne itp.).

Punkt 6.

Planowane wydatki Funduszu administracyjnego podlegają uzgodnieniu z Głównym Komitetem Kultury Fizycznej, a z Funduszów administrowanych przez Zarządy Okręgowych Związków Pływackich — z właściwymi wojewódzkimi (równorzędnymi komitetami kultury fizycznej).

Punkt 7.

Realizacja wydatków dokonywanych z Funduszu podlega kontroli Głównej Komisji Rewizyjnej PZP i Komisjom Rewizyjnym OZP.

Punkt 8.

Zmiany w powyższym Regulaminie może dokonać Polski Związek Pływacki po uzgodnieniu z Głównym Komitetem Kultury Fizycznej.

Redakcja i Administracja Urzędowego GKRF — Warszawa, ul. Rozbrat 26. Telefon 8-74-91

Zamówienia na prenumeratę należy kierować do Redakcji Biuletynu Urzędowego — Warszawa, ul. Rozbrat nr 26. Prenumerata roczna 12 zł.

Należność za prenumeratę należy wpłacać na konto Redakcji Biuletynu Urzędowego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej w NBP — Warszawa — V Oddz. Miejski 1529-91-515. Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do redakcji w terminie 10-cio dniowym po otrzymaniu następnego numeru.

Odbiorca:

Opłatę uiszczono gotówką

Cena zeszytu 1 zł